

ת"פ 18706/11/17 - מדינת ישראל נגד א' ג' - בעצמו

בית משפט השלום ברחובות

10.10.2018

ת"פ 18706-11-17 מדינת ישראל נ' ג'

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שירלי ברזילי, עדי סעדיה
המאשימה
ומורן ישראל
נגד
א' ג' - בעצמו
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד דמיטרי בקסנסקי

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 31.1.18, הנאשם הורשע לפי הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

לפי כתב האישום, בליל יום 2.9.17, נתגלע ויכוח בין הנאשם והמתלוננת, עת שהו בדירתם. בעוד הנאשם אוחז בפנקס המחאות, הושיטה המתלוננת את ידה אל הפנקס ואחזה בו. הנאשם משך את הפנקס והיכה באמצעות ידו בפניה של המתלוננת בסמוך לעין השמאלית. בהמשך לכך, אחז הנאשם בידה של המתלוננת, והיא התגוננה מפניו באמצעות ידיה. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמה למתלוננת המטומה מתחת לעין שמאל ושריטות ביד ימין. לנאשם נגרמו סימני שריטה בחזהו.

2. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית.

תסקירי שירות מבחן וחוות דעת ממונה

3. שירות מבחן, בתסקירו מיום 3.7.18, ציין כי הנאשם בן 79, יליד קזחסטן ועלה ארצה בשנת 1997. הנאשם השלים השכלה תיכונית בארצו ולימודים אקדמיים בתחום הכלכלה. אולם, מאז עלייתו לישראל הוא עובד בניקיון. לאחרונה פוטר הנאשם ממקום עבודתו. הנאשם והמתלוננת גרים תחת קורת גג אחת, אולם אינם מנהלים מערכת יחסים זוגית, הנאשם והמתלוננת מנהלים חשבונות נפרדים, ולהם מחלוקות רבות בנושאים כספיים. הנאשם הכיר בכך שהתנהגותו הובילה לפגיעה של המתלוננת והצר על כך, אולם התקשה לקבל אחריות מלאה לפגיעה הפיזית במתלוננת. מאז האירוע הנאשם מתגורר עם בתו ולא מצוי בקשר עם המתלוננת. עוד ציין שירות המבחן כי לנאשם הרשעה קודמת משנת 2002, בעבירה של תקיפת המתלוננת. המתלוננת מסרה כי מאז האירוע בשנת 2002, הצליחו לגשר על הפערים ולהמשיך לחיות יחד ללא אירועי אלימות פיזית עד המקרה דנן.

להערכת שירות המבחן, העבירה בוצעה על רקע קשייו של הנאשם להתמודד עם מתחים והתסכול שצבר לאורך השנים במסגרת הזוגיות. הנאשם ביטא נכונות להשתלב בטיפול. מכאן המליץ שירות המבחן, להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה ומאסר על תנאי.

4. בתסקיר משלים הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם אינו מתאים לביצוע צו שירות לתועלת הציבור לאור גילו, מצבו הרפואי והעובדה כי דובר את השפה הרוסית בלבד.

5. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 29.8.18, הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

טענות הצדדים

6. בטיעוניה לעונש הדגישה באת כוח התביעה את חומרת העבירה בה הורשע הנאשם. לטענתה, כתוצאה מביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלומה, גופה, שלווה נפשה ובטחונה של המתלוננת. עוד טענה, כי מידת הפגיעה בערכים אלו כתוצאה מביצוע העבירה מושא כתב האישום היא בינונית.

7. באת כוח התביעה ציינה את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחד לו וחסך זמן שיפוטי יקר; בעברו הרשעה קודמת אחת משנת 2002. המדובר בהרשעה ישנה אולם יש בה כדי ללמד כי לא מדובר באירוע חד פעמי; מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות מלאה לפגיעה הפיזית במתלוננת, מציג עמדה קורבנית, ומתקשה לשלוט בכעסים.

8. מכאן טענה באת כוח התביעה, כי בהיעדר הליך שיקומי, אין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם, ויש להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

9. בא כוח הנאשם טען, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירה: האירוע החל בעקבות ויכוח בין הנאשם למתלוננת אשר דרשה כסף מהנאשם, והסברו של הנאשם שכבר העביר לה סכום כסף נכבד באותו חודש. המדובר באירוע ספונטני שהתפתח עת ניסתה המתלוננת למשוך פנקס שיקים שתפס הנאשם. למתלוננת אמנם נגרמה חבלה, אולם מדובר באישה מבוגרת.

10. בא כוח הנאשם ציין את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם בן 80; הנאשם ביצע עבירות אלימות אחת בשנת 2002, ומאז עברו 16 שנים. מדובר באדם נורמטיבי אשר לאורך חייו לא פגע באינטרס הפרט ולא באינטרס ציבורי. הנאשם והמתלוננת חיו חיים משותפים קרוב ל-40 שנים. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר. מתסקיר שירות מבחן עולה כי הנאשם לקח אחריות והביע חרטה. הנאשם והמתלוננת נפרדו ומתנהל הליך גירושין. עוד הוסיף, כי הנאשם סובל מבעיות רפואיות, וחי מקצבת זקנה. לנאשם ולמתלוננת יש רכוש משותף, דירה עליה רובצת משכנתא והמתלוננת אינה מעוניינת בפירוק שיתוף בדירה.

11. מכאן עתר בא כוח הנאשם להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור. בא כוח הנאשם ביקש להימנע מהטלת קנס או פיצוי וכן להימנע מהטלת עבודות שירות לאור גילו של הנאשם.

12. הנאשם בדברו האחרון, הביע צער על מעשיו וחרטה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

13. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה אותה ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי שנפגע** מביצוע העבירה, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.

14. הנאשם פגע בערכים חברתיים של הגנה על בטחונו ושלומו של אדם. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום היא בינונית. הנאשם הכה את המתלוננת וגרם לה חבלה עקב ויכוח על נושא כספי.

15. ממדיניות הענישה המקובלת והנהוגת ביחס לעבירה של תקיפה בת זוג הגורמת חבלה של ממש, עולה כי מתחם העונש ההולם, בנסיבות דומות, נע בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים (ראו, למשל: רע"פ 1805/11 **שמחייב נ' מדינת ישראל** (7.3.11); ע"פ (ת"א) 18308-07-16 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (15.11.16); עפ"ג (ב"ש) 16530-04-16 **וחטוב נ' מדינת ישראל** (23.2.16); ת"פ (ב"ש) 29585-06-15 **מדינת ישראל נ' פלוגי** (13.7.16); ת"פ (ב"ש) 28972-05-14 **מדינת ישראל נ' פלוגי** (13.1.16); ת"פ (ק"ג) 38264-06-14 **מדינת ישראל נ' אוחיון** (11.11.15); ת"פ (ק"ג) 6025-02-14 **מדינת ישראל נ' גוסלקר** (7.7.15).

העונש הולם בתוך מתחם הענישה

16. בקביעת העונש ההולם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו ונטילת אחריות על מעשיו; הנאשם והמתלוננת כבר אינם חיים יחדיו.

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי בעבירה דומה כלפי המתלוננת, אולם מדובר בעבר ישן.

תסקיר שירות עומד, מחד גיסא, על כך שהנאשם אדם נורמטיבי המגלה אורח חיים יציב, ומכיר באחריותו לעבירה. הנאשם גם הסכים להשתלב בהליך טיפולי. מאידך גיסא, התסקיר עומד על כך כי הנאשם התקשה לקבל אחריות מלאה על הפגיעה הפיסית במתלוננת.

כן ציין שירות מבחן, כי הנאשם אינו מתאים לביצוע צו שירות לתועלת הציבור לאור גילו של הנאשם, מצבו הרפואי והעובדה שדובר את השפה הרוסית בלבד.

17. מכאן, כי העונש ההולם מצוי בחלקו התחתון של המתחם, אולם לא בתחתית המתחם. הנאשם טרם עבר הליך של שיקום, והוא עודנו מגלה קושי להכיר באופן מלא באחריותו לנזק שגרם. יתר על כן, אין המדובר בהסתבכות הראשונה של הנאשם בעבירה של אלימות כלפי בת זוג. מכאן, כי יש להטיל על הנאשם מאסר קצר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, ופיצוי למתלוננת.

18. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 29.8.18, הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.
19. לאחר קבלת חוות דעת הממונה, בא כוח הנאשם הציג מסמכים רפואיים וטען כי לאור מסמכים אלו ומצבו הרפואי של הנאשם יש מקום להטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור. לא מצאתי במסמכים כל בסיס לטענת בא כוח הנאשם. המסמכים מלמדים על אשפוז קצר בשל קוצר נשימה והנאשם שוחרר עם המלצות להמשך מעקב.
- יודגש, כי שירות המבחן מצא כי הנאשם לא מתאים לביצוע צו שירות לתועלת הציבור, בין היתר לאור גילו, מצבו הרפואי, והעובדה כי אינו דובר עברית, ולא ברור כיצד יהיה במסמכים רפואיים אלו כדי להשליך על הערכתו זו.
20. לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. מאסר לתקופה של 30 יום בדרך של עבודות שירות, שיבוצע בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 29.8.18. הנאשם יחל את עבודות השירות ביום 22.11.18. מובהר בזאת לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות במשפחה;
- ג. צו מבחן למשך 12 חודשים. רשמתי לפני נכונות הנאשם לבצע את צו המבחן. מובהר בזאת, כי כל חריגה מהוראות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר דינו וגזירת דינו מחדש. **עוֹתֵק יִשְׁלַח לְשִׁירוֹת הַמִּבְחָן.**
- ד. פיצוי למתלוננת בסכום של 1,000 ₪. את הפיצוי ישלם הנאשם ב-5 תשלומים שווים, הראשון ביום 28.11.18 והיתרה ב-28 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, א' חשוון תשע"ט, 10 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים.